

Než jsem začala dělat eskort, měla jsem párkrát přítele [...]. Nijak se nestyděl mi na rovinu říkat, že nevypadám dobře, protože jsem moc vysoká nebo moc hubená. [...]. Většina [mých klientů] mi pomohla uvědomit si dvě důležité věci: že jsem krásná právě taková, jaká jsem, a že jde taky o moje uspokojení. Když jsem to začala dělat, potkávala jsem jich spoustu takových [klientů], kteří mi říkali, že jsem úžasná, dokonce prý jako modelka. Milovali moje malá prsa a nemožně dlouhé nohy. Říkali znovu a znovu, že jsem krásná, tak dlouho, až jsem to pochopila. [**]

Ana Nicole z kalifornského Berkeley takto oslovuje jednoho konkrétního klienta:

Díky setkáním s tebou jsem získala nedocenitelnou sebeúctu, pokud jde o moje tělo, sex-appeal i služby, které poskytuju. Dospěla jsem jakožto sexuální bytost, nejenom ve své profesi, ale i v běžném životě. [**]

Veronica Monétová trvá na tom, že:

Sexuální práce pro mě znamenala osvobození a posílení. V posledních šesti letech, od té doby, co jsem vstoupila do sexuálního odvětví, se zásadně zvýšila moje sebeúcta. [...] Sex mě nijak nedegraduje. Nejsem zdroj či majetek, který je možno užíváním znehodnotit. Nijak mě neuráží označení jako "děvka" nebo "kurva". Hrdě prohlašuju, že jsem obojí. [**]

DODATEK 9 VOLBA

Bojovníci proti prostituci (často feministky), kteří se snaží oponovat sexuálnímu pracovníci, jež prohlašují, že si svou profesi svobodně vybraly, často vypadají, jako by se snažili omezovat svobodu určité skupiny žen. Někteří z nich se rozhodli řešit tuhle nejednoduchou situaci tvrzením, že když dojde na sexuální práci, je svobodná volba nemožná. Sheila Jeffreysová, feministka, ve své knize IDEA PROSTITUCE prohlašuje:

Výraz volba není na místě, pokud žena musí "volit" mezi špatně placenou služebnou prací, kterou nelze

sladit s péčí o dítě, a možnosti lepšího příjmu a pružnější pracovní doby, ovšem za cenu zneuctění vlastního těla. [Jeffreysová, s. 155, 156.]

Tato hypotetická žena ale třeba nemá pocit, že jde o zneuctění. Některé ženy snad ano, jiné ne. Co je důležitější, jestli si atraktivní svobodná máma nemůže vybírat mezi špatně placenou prací a prostitucí, tak jak to, že existují atraktivní svobodné mámy se špatně placeným zaměstnáním? Některé ženy prostě nesnou představu, že by spaly za peníze s cizími muži, a tak si zvolí mizerně placenou dřinu. Na druhé straně existují jiné mámy, které daly před nízkou mzdou přednost sexuální práci a jsou šťastné, že dokážou zlepšit materiální podmínky, ve kterých vyrůstají jejich děti. Jestliže dva lidé stojí před stejným problémem a každý se rozhodl pro jiné řešení své situace, pak volba prostě proběhla. Neznamená to, že by to byla jednoduchá volba, ale i obtížná volba je pořád volba.

Pokud byly tyto dívky v dětství sexuálně zneužívané, což se ženám, jež se prodávají, často stávalo, pak si těžko můžeme myslet, že si mohly svobodně vybírat. [Jeffreysová, s. 153.]

Myslím, že se pouštíme na tenký led, když začneme tvrdit, že někteří dospělí se nemohou svobodně rozhodovat, protože měli nehezké dětství. Pakliže se ženy, jež byly v dětství zneužívané, nesmějí svobodně rozhodnout pro placený sex, jsou vůbec kompetentní dělat jiná rozhodnutí v oblasti sexu? Nehledě na to, co se jim stalo nebo nestalo v dětství, by dospělí lidé měli mít možnost rozhodovat se ohledně sexu, i kdyby šlo o rozhodnutí, která Sheila Jeffreysová neschvaluje.

Když prodejné ženy samy hovoří o "volbě", můžeme to chápat tak, že užívají techniky, které sociologové zkoumající deviance nazývají "neutralizační". Tímto termínem označují způsob, jakým si společensky opovrhované a marginalizované skupiny vytvářejí racionalizace, jež jim umožňují přežít jejich okrajové postavení. K této technice se může sáhnout v případě, že jediné možné alternativy by byly bolestivé nebo vedly k pohrdání sebou samým. [Jeffreysová, s. 157.]

Postavme tento názor vedle následujících příspěvků, jež napsaly bývalé nebo současné sexuální pracovnice.

Poprvé v životě můžu říct, že mám ráda svoji práci. Nikdy jsem v zaměstnání nebyla tak málo zneužívaná,